

Marin Škrgatić, glazbenik, Crikvenica

BAJKOVITE BASNE S CRIKVENIČKOG RADIJA

Domovina – Lijepa naša

Nekada davno, kada su ljudi nosili danas već čudna imena, živio je u svojoj kraljevini kraljević Zdrav Razum. Volio je svoj narod, s njime se družio, veseo pa su tako svi žitelji bili svakodnevno zadovoljni i radosni. Kad je kraljević stasao i postao kralj, potražio je u vlastitom narodu djevojku, lijepu, ponosnu, radišnu i pametnu. Pronašao je djevojku sa svim tim vrlinama koja se zvala Politika. Tako su započeli sretan život i uskoro je došlo vrijeme za potomka. To što se rodila djevojčica kralja nije nimalo smetalo, jedino je Politika bila u početku malo tužna što nije dječak, ali je i to prošlo. Djevojčici su dali ime Domovina.

Politika se vremenom prilagodila i uvela u državničke poslove te je vidjela da i u drugim kraljevinama postoji jedan uski krug činovnika administrativaca. Ubrzo su se administrativci počeli na određeni način ponašati kao vladajuća ekipa. Svoje poslove su predlagali kraljici i kralju, a uglavnom se radilo o proširivanju djelatnosti uzimanja poreza od građana i seljaka. Politika je bila dobre volje zbog toga što je svaki dan u dvorskom proračunu bilo sve više novca.

Vremenom se Domovina razvila u prekrasnu djevojku. Kralj Zdrav Razum sve se više družio s narodom, a Politika je bila sve stroža. Kad je došlo vrijeme za udaju Domovine, koju je narod iz milja nazvao Lijepa Naša, Politika je preuzela obvezu da se pobrine za njenu udaju. Našla je zeta kojim je mogla vješto upravljati. Lijepoj Našoj dopao se njezin budući suprug po imenu Pravosud. Zdrav Razum je rekao Politici da je Pravosud lijep, simpatičan i dobronamjeren čovjek, ali je upozorio Politiku da je previše kolebljiv. Nakon svadbe Politika je tražila svakodnevno temeljit izvještaj Pravosuda. Njegove odluke

uglavnom nije priznavala, nego ih je mijenjala. Zdrav Razum je na to prilično oštro reagirao i rekao je kraljici kako je privremeno napušta jer je njegovo mjesto u narodu. Politika je to prihvatila s rezervom i prokomentirala kako će se kralj vratiti nakon što se dobro zabavi i kad mu ona to kaže. Koliko Pravosud bio popustljiv, ipak je shvatio da mu u tom dvoru nije mjesto. Politika je to prenjela svojoj administraciji koja se u međuvremenu znatno povećala. Administracija je izuzetno utjecala na Politiku, jer se dvorski proračun i dalje uspješno punio.

Činovnici su stupili u akciju i pomogli Pravosudu da pronađe utočište u posebnoj ustanovi. I tako je Pravosud ostao sam. Imao je dovoljno vremena za razmišljanje, ne ljuteći se ni na koga. Kada je to vidjela Lijepa Naša odlučila je da više neće sudjelovati u dvorskim poslovima i preselila se na jedan otočić, koji je krasio obližnje jezero u blizini dvora. Otočić je nosio naziv Šuma iznenađenja. Na njemu nije bilo utočišta za ljude, samo bujna vegetacija i divlje životinje koje se još nisu bojale ljudi. U takvom okolišu Domovina se potpuno poistovjetila s prirodom. Neko vrijeme se uopće nije javljala majci, no Zdrav Razum je saznao za to i rekao je Politici da više neće s njom imati nikakvog posla.

Dvorska administracija je tako povećala namete i poreze narodu da su se svi obrtnici, koji su bili nadaleko poznati, odselili iz kraljevstva, a seoski gazde su preko noći postali kmetovi. Nezasiti činovnici svojim su postupcima uvećali iseljavanje seljaka, sada već kmetova, tako da je na zemlji bilo sve manje onih koji su radili na poljima. Administracija je toliko pomahnitala da je počela davati zemlju u zakup i prodavati onima koji su htjeli investirati u jeftinu radnu snagu. Došlo je vrijeme iseljavanja činovnika iz kraljevine. Sa sobom su odnijeli i zlato koje su popljačkali. Kad je to vidjela Politika naredila je svojoj policiji da ih pronađe u drugim zemljama i dovede natrag da se opravdaju za svoj postupak. Policija je na to dala kratak odgovor kako to ne može učiniti jer im nedostaje pravosuđa, a i ostale kraljevine nisu pokazivale neku volju da ih izruče.

Ono malo naroda što je još ostalo jedva je preživljavalo od raznih služinačkih poslova i gledalo u otočić Šuma iznenađenja. Na obalu otočića povremeno bi dolazila Lijepa naša koja je s radošću pozdravljala ostatak svoga naroda. Politika je ostala sama, ali je dobila vrlo dobre ponude iz kraljevina koje su njezinu kraljevinu htjele uzeti u svoje zajedništvo, kako bi unaprijedili ekonomiju Politikinog kraljevstva. Politika je vidjela da ne može više plaćati ni vojsku ni policiju i odlučila je ući u to zajedništvo koje joj je predloženo. Kako nije razmišljala o tome što radi, pristala je a da nije bila svjesna posljedica. Uskoro, nakon ulaska u zajedništvo s ostalim kraljevinama, njoj je dodijeljena na dvoru jedna sobica iz koje je gledala svoju kraljevinu. Vidjela je neke čudne ljude i sa sjetom razmišljala o proteklim danima.

Princeza i žabac

Nekada davno, u dvorcu moćne kraljevine živjela je prelijepa princeza imenom Politika. Iako je živjela u okrilju roditeljske ljubavi i prekrasnom prirodnom okolišu, nije bila zadovoljna sama sa sobom. Zato je jednoga jutra krenula do bunara kako bi provjerila svoju ljepotu. Pogledala je u mirnu vodu bunara, zaključila da je lijepa i kad je htjela zadovoljno krenuti u razgledavanje procvaloga cvijeća iz bunara začuje glas.

– Spasi me, spasi me!

Princeza Politika pogleda u bunar i ugleda predivnog velikog žapca. Pruži ruku i uzme ga u naručje. Kad je stigla u dvorac, njezin otac, dobronamjerni kralj, prihvatio je kućnoga ljubimca žapca kao jedan od hirova svoje kćeri. Tako je nakon nekoliko dana žabac postao dvorski ljubimac. Princeza Politika bila je ponosna na svoga žapca i sjetila se kako taj žabac može postati princ ako jednim poljupcem skine čaroliju s njega. Žabac ju je pošteno upozorio:

– Ako poljubac bude iskren onda ćeš imati princa.

Princeza je bila nestrpljiva i snažno je poljubila žapca. Nakon poljupca je lijepi žabac ostao i dalje lijepi žabac, a prelijepa princeza Politika pretvorila se u debelu žabu krastaču. I tako su živjeli nesretno i u svađi do kraja života. U međuvremenu je princeza krastača Politika izrodila veliku količinu žapčića i poslala ih na vrhunska svjetska sveučilišta. Prekrasan dvorac se urušavao, a spasili su ga žapci iz Las Vegasa i pretvorili u kockarnicu.

Kako žive skakavci

U crtanim filmovima skakavac je simpatičan insekt dobrih namjera. U zbilji simpatičan je kad je sam ili u paru sa skakavicom. Ako je milijun skakavaca zajedno onda dolazi do noćne more. Oblak krvožednih insekata spušta se na plodne pašnjake i ne prestaje jesti dokle god od stoke ne ostanu samo kosturi. Dobro uhranjeni skakavci na tome prostoru osnivaju koloniju.

Kolonija se gradi poput piramide. Skakavci-radnici postavljaju temelje i čuvaju ih. Skakavci-seljaci brinu se o budućnosti prehrane za koloniju. U TREĆEM krugu skakavci-umjetnici pokušavaju sve ostale skakavce uvjeriti u korisnost svoga rada. U ČETVRTOM krugu prosvjetari i kulturni skakavci povećavaju razinu načina razmišljanja svim postojećim skakavcima. U PETOM krugu niže činovništvo čuva red na šalterima i vježba skokove za ulazak na višu razinu. U ŠESTOM krugu zdravstveni djelatnici-skakavci ispituju boležljive skakavce ne bi li razvili unosnu trgovinu unutarnjim organima za presađivanje u drugim kolonijama. U SEDMOM krugu vojska i policija nadzire red i mir. U OSMOM krugu visoka administracija bavi se redovito

pripremom obaveznih izbora. U DEVETOM krugu spokojno živi svećenstvo baveći se duhovnim životom svekolike populacije skakavaca.

Nakon što je piramida gotovo završena, još je nešto nedostajalo. U trenutcima čekanja odnekud se pojavi skakavac najkrupnijih zuba. Sjedne na vrh piramide i počne mahati zastavom. Svi su skakavci to prihvatili s oduševljenjem i počeli vježbati preskakanje. Preskakali su jedni druge, neki padali na zemlju, a drugi se popeli na sam vrh. Zbog takve aktivnosti piramida se počela tresti. Što se jače tresla to su radnici skakavci osjećali sve veći pritisak. Bez obzira što su u sve većim količinama konzumirali antidepressive uginuli su od gladi i depresije. Sav teret građevine tada je pao na leđa seljacima. Seljaci su ostali bez dodatne radne snage i potencijalnih kupaca. Razočarani teretom platili su poreze i razišli se okolicom da pokušaju proizvesti hranu, pa makar samo za sebe.

Kad su skakavci-umjetnici shvatili da hrane neće biti, otišli su na rad u druge kolonije. Prosvjetatri i kulturni skakavci pokušali su držati temelje piramide neko vrijeme, ali su zbog pritiska gornjih slojeva otišli u prijevremenu mirovinu. Niži činovnici, koji nisu imali mogućnosti za preskakanje u viši sloj, izgubili su se sa šaltera kako bi u miru Božjem pojeli ostatke hrane iz viših slojeva. Zdravstveni skakavci usavršili su presađivanje organa i zaposlili se u Međukolonijalnom imperiju za trgovanje, uz visoki profit. U međuvremenu su vojnici i policajci potražili posao jer nisu saznali što treba raditi. Visoka administracija u osmom krugu prestala je razmišljati o izborima i počela tražiti nove izvore korupcije. Svećenstvo se posvetilo duhovnom razvoju skakavaca u drugim kolonijama. I tako je piramida skakavaca nestala. Ostao je samo mahač zastavom, dakle, skakavac najkrupnijeg zuba. U ljutini je zabio zastavu u polje i rekao: To je moje! Kako je bio umoran od silnoga posla legao je ispod zastave s namjerom da se odmori. Zaspao je i nije se probudio. Usnulog su ga pojeli marvi.

Ova basna ima devet krugova kao i Danteov Pakao. Ali ovo nije pakao, već zemaljski raj u kakvom uživaju ne samo skakavci nego i ljudi.

Ovaj osvrt Crikveničke rock scene (CRS) ne preporuča se pučanstvu u dobi od prve do stote godine života.

Zakon o radu

Naš novinar istražitelj došao je do neočekivanih saznanja. Ono što se još nije pojavilo u javnosti mi objavljujemo, kao i obično, prvi. Naime, vrhunski tim naših vrhunskih stručnjaka dao je dva vrhunska prijedloga po kojima bi se riješila zabuna u radničkim glavama.

Prijedlog broj jedan.

Punoljetnost građana Lijepe naše nastupila bi s navršениh 35 godina života, što znači da se ni jedan maloljetnik, do navršene 35. godine života ne može zaposliti. Tako bismo riješili pitanje masovne nezaposlenosti. Neka se djeca vesele do navršene punoljetnosti. Dakle, s 35 godina života počinje životna utrka. Oni koji su slučajno završili visoke škole natječu se za namještenja u državnoj administraciji. Oni koji nisu završili visoke škole, a imaju *babu i stričeve*, imaju najveću šansu da se namjeste prvi i preko reda. Oni koji nisu uspjeli ući u administraciju imaju pravo još 15 godina, dakle do svoje 50., obijati prag Zavoda za zapošljavanje i s tom naknadom sponzorirati sportske kladionice. Nakon navršениh 50 godina (jer 50-godišnjaka više nitko ne želi zaposliti) slijedi čekanje starosne mirovine do navršениh 70 godina života. I tako građanin ima vremena posjećivati zdravstvene ustanove i voditi brigu o svome zdravlju.

Zdravlju će pomoći prirodna dijeta, jer je ustanovljeno da su naši građani debeli, a pretilost škodi zdravlju. Za takvu dijetu se ništa ne plaća, jer i dijete znaju biti skupe, a našim dužnosnicima treba zahvaliti što se brinu o zdravlju naroda i osiguravaju masovnu dijetu, kako bi pučanstvo izbjeglo uzimati previše kalorija koje ga ugrožavaju. To bi moglo povećati natalitet. Kako socijala proradi tek nakon petog rođenog u istoj obitelji, preporuča se da svaka nezaposlena obitelj ima najmanje sedmero djece. Neka ljudi rade, pa makar i djecu. Tako će se stvoriti novih, najmanje pet do šest milijuna stanovnika, pa će naša domovina konačno biti naseljena. Ovu stručnu studiju podržalo je bezrezervno, danas već utjecajno, Ministarstvo za razvoj zbrke u glavi.

Prijedlog broj dva.

Nezaposleni imaju pravo na javne prosvjede. Kako ih pritom iskorištavaju javni mediji, mogu zaraditi i dodatne honorare. Radnike treba upozoriti na to da svoj očaj prikazuju što bliže kamerama kako bi cijeli svijet mogao vidjeti u kakvoj su poziciji. Zato treba pod hitno formirati slobodni odvjetnički tim, koji će radnicima-prosvjednicima osigurati status statista u medijima, kako se to radi u filmskoj industriji. Tako višak odvjetnika na tom unosnom tržištu stvara moćnu Agenciju. Mediji će toj Agenciji plaćati visoke honorare, a radnici statisti dobit će ono što ostane. Bolje jedan gemiš nego nijedan! Ako se oformi jedan ozbiljan radnički ansambl statista, koji pali na tržištu, moglo bi doći i do ponude iz Holywooda. Uz glumce, Hollywood uvozi i statiste. Od toga bi i naš državni proračun mogao imati koristi. Naši mediji bi zbog ekonomskog pritiska uskoro magli odustati od snimanja prosvjeda, jer već spomenuta odvjetnička Agencija traži izuzetno veliku količinu kuna. Kad mediji prestanu emitirati prosvjede naša će cenzura odahnuti, pa će kao i obično spajati praznike i tjedne s vikendom. Ovaj put svakako mirno i spokojno. Ovaj

prijedlog za sad je podržalo samo Ministarstvo za razvoj radničkog očaja. Is-hod KONAČNOG RJEŠENJA možda će se uskoro vidjeti.

18. lipnja 2010.

Hrvatska turistička stražnjica

Ona je okupirala medije gotovo puna tri tjedna. Mediji i svekoliko pučan-stvo konačno su imali dovoljno materijala za međusobnu zabavu. Rokeri su tu bili rezervirani i nastojali stojički podnjeti kampanju, koja je uperena protiv dijela ljudskog tijela. Naime, taj dio tijela ima mnogostranu funkciju, ako ne i jednu od dominantnih. U renesansi poznati slikari su je koristili kao zaštitni znak svojih remekdjela, čemu se žestoko opirala, srećom već oslabjela, Sve-ta Inkvizicija. Izbacivanje hrvatske ženske guzice iz turističkog spota Lijepe naše, dokaz je da se Sveta Inkvizicija ponovo aktivirala. Nakon ove stroge pre-sude javio se poduzetnik s vezama u Svetoj Inkviziciji i osnovao tvrtku za pro-izvodnju atraktivnih pokrivala hrvatskih ženskih guzica. Naravno, proizvod će biti svečano promoviran na svim plažama Lijepe naše. To će ujedno biti i izvozni proizvod koji će nam donijeti veliku zaradu. Udruženje znanstvenika, koji tvrde kako su Hrvati porijeklom Iranci, podržalo je taj projekt u skladu s Homeinijem. Feredža, pokrivalo za lice u Iranu, seli se u Hrvatsku kao pokri-valo za guzicu. Tako je osnovana i nova naftna kompanija sa zaštitnim zna-kom hrvatske feredže za prikrivanje ženskog atributa.

Velika nagrada međunarodne stručne komisije

Ovo veliko priznanje bit će potkrijepljeno i odgovarajućim materijalnim sredstvima međunarodne organizacije za razvoj demokracije.

Nakon loših vijesti CRScene, evo, konačno su na redu izuzetno dobre vijesti, a mi smo kao i obično prvi koji će ih objaviti. I zato: raduj se narode!

Međunarodna organizacija za razvoj demokracije dodijelila je najvišu mo-guću nagradu našim najzaslužnijim ustanovama. Osim što je to izuzetno ve-liko priznanje našoj demokraciji, u naš proračun stiže i milijarda eura. Prava lova na pravom mjestu i u pravo vrijeme! Sada će konačno i naši najviši duž-nosnici odahnuti. Na redovitom obilasku svjetskih metropola raspolagat će sasvim pristojnim džeparcem.

Nagrađene su uatanove: Ministarstvo za razvoj zbrke u glavi, Ministarstvo za razvoj birokratskog sadizma, zbunjivanje radničkih sindikata i zombizira-nje naroda, Ministarstvo za razvoj nereda i nerada, nadalje nagrađuje se In-

stitut za proučavanje krajnjih mogućnosti ljudske izdržljivosti i inkvizitorskih metoda u jačanju narodne svijesti. Nagrađuju se i najzaslužnije državne agencije, a to su: Državna agencija za uspostavljanje pozitivne komunikacije između unutarnjeg i vanjskog neprijatelja, Agencija za ometanje pravosuđa poticanjem proizvodnje protuustavnih i protuzakonitih amandmana, Agencija za trajno uspavljivanje radnika i umirovljenika, Agencija za ukidanje kulture i izgladnjivanje kulturnih djelatnika, Supertajna agencija za špijuniranje susjeda i njihovih kućnih ljubimaca (ovo je ujedno, po broju agenata na terenu, najrasprostranjenija i najbolje organizirana među već spomenutim agencijama).

Prije svega, čestitamo slavljenicima na uspješnom radu. Svega sedam tisuća zaposlenih u ovim institucijama jedva peživljava uz svoja menadžerska godišnja primanja. Ako nema love, bit će barem slave, a uz slavu lijepi se i lova. Još jednom čestitamo svima onima koji su pokazali kako se razvija demokratska demokracija.

Marin Škrgatić rođen je 1950. godine u Čabru. Bavio se rock glazbom kao autor, skladatelj i vođa *Grupe Marina Škrgatića* koja je 1970-ih punila stadione i velike sportske dvorane. Bavio se i novinarstvom kao glazbeni komentator na *Radio Zagrebu*, u reviji *Studio*, *Plavom vjesniku* i *Tini*. Godine 1976. zaposlio se u *Privrednoj komori Hrvatske* u redakciji *Privredni vjesnik* kao novinar i propagandist. Tijekom Domovinskog rata radio je kao reporter za *Radio Zagreb* i *Novi list*. Nakon *Oluje* je odlikovan kao član 133. brigade. Po završetku rata bavi se marketingom. Pisanje i glazba su mu oduvijek bile strasti, a tako i književnost, poezija i likovne umjetnosti. Idejni je začetnik udruge *Crikvenička rock scena*.

